

Μέλλον για την Αμερική και 18 Ιουλίου 2020 - Αριθμός Έξι

Το Σημείον

Jeff Pippenger
2023-09-23

Και μετά τρεις ημέρας και ἥμισυ, πνεῦμα ζῶης ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν εἰς αὐτούς, καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν πρὸς αὐτούς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. Αποκάλυψη 11:11, 12.

Αφού καταπατηθούν στον δρόμο, ο Ηλίας και ο Μωυσής λαμβάνουν τον Παράκλητο και τότε στέκονται στα πόδια τους. Τα οστά της κοιλάδας του Ιεζεκιήλ πρώτα ακούν έναν θόρυβο και κατόπιν υφίστανται έναν σεισμό, αλλά εξακολουθούσαν να είναι χωρίς πνοή.

Και προεφήτευσα, καθώς προσετάχθην· και ενώ προεφήτευον, έγινε θόρυβος, και ιδού σεισμός, και τα οστά συνήλθαν, οστό προς οστόν αυτού. Και όταν είδον, ιδού, ανέβησαν επ' αυτά τα νεύρα και η σάρκα, και το δέρμα τα εκάλυψεν επάνωθεν· πνεύμα όμως δεν υπήρχε μέσα τους. Ιεζεκιήλ 37:7, 8.

Όταν τα σώματα θα έχουν ανασυσταθεί, ακούουν το μήνυμα των τεσσάρων ανέμων.

Τότε μου είπε: Προφήτευσον προς τον άνεμο, προφήτευσον, υιέ ανθρώπου, και ειπέ προς τον άνεμο· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Έλθε εκ των τεσσάρων ανέμων, ω πνοή, και εμφύσησον επί τους πεφονευμένους τούτους, διά να αναζήσωσι. Και προεφήτευσα καθώς με προσέταξε, και η πνοή εἰσῆλθεν εἰς αὐτούς, και ἐζήσαν, και ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, στράτευμα μέγα σφόδρα. Ιεζεκιήλ 37:9, 10.

Όλοι οι προφῆτες προσδιορίζουν το τέλος του κόσμου· επομένως, το χωρίο από τον Ιεζεκιήλ δημιουργεί ένα δίλημμα για εκείνους που επιθυμούν να αποφύγουν το μήνυμα των δύο προφητών του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Βεβαίως, για όσους επιθυμούν να απορρίψουν το μήνυμα, το ευκολότερο ψεύδος που μπορούν να πουν στον εαυτό τους είναι ότι το ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης είναι απλώς μια ιστορία που αντιπροσωπεύει τη Γαλλική Επανάσταση και δεν έχει καμία εφαρμογή στο τέλος του κόσμου. Αλλά, αν δεχθείτε την προκειμένη ότι ακόμη και το ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης προσδιορίζει το τέλος του κόσμου, τότε πρέπει να συμφιλιώσετε το γεγονός ότι το ισχυρό στράτευμα στο τέλος του κόσμου, το οποίο παρουσιάζει το μήνυμα του τρίτου αγγέλου με δυνατή κραυγή, προσδιορίζεται ως νεκρό και αναστημένο πριν ακόμη εγερθεί ως το στράτευμα του Θεού.

Τότε μου είπε: Υιέ ανθρώπου, ταῦτα τὰ ὀστά εἶναι πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ· ιδού, αὐτοὶ λέγουν· Τὰ ὀστά ἡμῶν ἐξηράνθησαν, καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἀπώλετο· ἀπεκόπημεν ἐν τοῖς μέρεσιν ἡμῶν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ ειπέ πρὸς αὐτούς· Οὔτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, λαός

μου, ἐγὼ θὰ ἀνοίξω τοὺς τάφους σας, καὶ θὰ σας ἀναβιβάσω ἐκ τῶν τάφων σας, καὶ θὰ σας εἰσαγάγω εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν ἀνοίξω τοὺς τάφους σας, λαός μου, καὶ σας ἀναβιβάσω ἐκ τῶν τάφων σας· καὶ θὰ θέσω τὸ πνεῦμά μου ἐντός σας, καὶ θέλετε ζήσει, καὶ θὰ σας ἐγκαταστήσω εἰς τὴν ἰδίαν γῆν σας· τότε θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ, ὁ Κύριος, ἐλάλησα καὶ ἐξετέλεσα, λέγει Κύριος. Ἰεζεκιήλ 37:11–14.

Ο Χριστός ανελήφθη στον ουρανό με νεφέλη και επιστρέφει με νεφέλες, και οι νεφέλες συμβολίζουν αγγέλους. Ο Μωυσής και ο Ηλίας αναβαίνουν στον ουρανό μέσα σε νεφέλη που συμβολίζει το μήνυμα του τρίτου αγγέλου, ο οποίος πετά στο μέσον του ουρανού κατά τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο Μωυσής και ο Ηλίας αναβαίνουν στον ουρανό κατά τον νόμο της Κυριακής, σε συνάρτηση με ένα μήνυμα του Ισλάμ.

Ο Ησαΐας προσδιορίζει πολλές από τις αλήθειες που συνδέονται με αυτήν την ιστορία, και μάλιστα στο ίδιο ακριβώς χωρίο στο οποίο αναφέρθηκε ο Ιησούς για να προσδιορίσει το έργο Του. Χρησιμοποίησε τους προφήτες Ηλία και Ελισσαίο ως παραδείγματα ενός προφητικού μηνύματος που δεν έγινε δεκτό από τους ίδιους τους συμπατριώτες τους, και αυτό αμέσως προκάλεσε οργή σε όσους ανήκαν στην εκκλησία της Ναζαρέτ, ώστε επιζήτησαν να Τον θανατώσουν.

Πνεῦμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐπ’ ἐμέ· διότι ὁ Κύριος με ἔχρισεν, διὰ νὰ εὐαγγελίζωμαι πρὸς τοὺς πρᾶεις· με ἀπέστειλε διὰ νὰ ἰατρεύω τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, νὰ κηρύττω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἄνοιγμα φυλακῆς εἰς τοὺς δεσμίους· νὰ κηρύττω τὸ ἐνιαυτὸν τὸν δεκτὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδικήσεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· νὰ παρηγορῶ πάντας τοὺς πενθοῦντας· νὰ διορίσω εἰς τοὺς πενθοῦντας ἐν Σιών, νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς κάλλος ἀντὶ σποδοῦ, ἔλαιον εὐφροσύνης ἀντὶ πένθους, ἔνδυμα αἰνέσεως ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· διὰ νὰ ὀνομασθῶσι δένδρα δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου, εἰς δόξαν αὐτοῦ. Καὶ θέλουσιν οἰκοδομήσει τὰς παλαιὰς ἐρημώσεις, θέλουσιν ἀνορθῶσει τὰς πρότερον ἠρημωμένας, καὶ θέλουσιν ἐπισκεύασαι τὰς ἠρημωμένας πόλεις, τὰς ἐρημώσεις πολλῶν γενεῶν. Καὶ ξένοι θέλουσι σταθῆ καὶ βοσκήσει τὰ ποιμνία σας, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἄλλοτρίων θέλουσιν εἶσθαι οἱ γεωργοὶ σας καὶ οἱ ἀμπελοργοὶ σας. Σεις δὲ θέλετε ὀνομάζεσθαι Ἰερεῖς Κυρίου· λειτουργοὺς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν θέλουσι σας λέγει· θέλετε τρώγει τὰ πλούτη τῶν ἐθνῶν, καὶ εἰς τὴν δόξαν αὐτῶν θέλετε καυχᾶσθαι. Ἀντὶ τῆς αἰσχύνης σας θέλετε ἔχει διπλᾶ, καὶ ἀντὶ τῆς καταισχύνης θέλουσιν ἀγάλλεσθαι διὰ τὴν μερίδα αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἐν τῇ γῇ αὐτῶν θέλουσι κληρονομήσει διπλᾶ· αἰώνιος εὐφροσύνη θέλει εἶσθαι εἰς αὐτούς. Διότι ἐγὼ, ὁ Κύριος, ἀγαπῶ κρίσιν, μισῶ ἀρπαγὴν διὰ ὀλοκαύτωμα· καὶ θέλω κατευθύνει τὸ ἔργον αὐτῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ θέλω κάμει πρὸς αὐτοὺς διαθήκην αἰώνιον. Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν θέλει γίνεσθαι γνωστὸν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μεταξὺ τῶν λαῶν· πάντες οἱ βλέποντες αὐτοὺς θέλουσιν ἀναγνωρίζει αὐτούς, ὅτι αὐτοὶ εἶναι τὸ σπέρμα τὸ ὅποιον εὐλόγησεν ὁ Κύριος. Θέλω χαρῆ μεγάλη εἰς τὸν Κύριον, ἡ ψυχὴ μου θέλει εὐφρανθῆ εἰς τὸν Θεόν μου· διότι με ἐνέδυσεν ἐνδύματα σωτηρίας, με περιέβαλε μανδύαν δικαιοσύνης, ὡς νυμφίος στολίζεται με διάδημα, καὶ ὡς νύμφη κατακοσμεῖ ἑαυτὴν με τὰ κοσμήματα αὐτῆς. Διότι καθὼς ἡ γῆ ἐκφύει τὸν βλαστὸν αὐτῆς, καὶ καθὼς ὁ κῆπος κάμνει τὰ σπαρμένα ἐν αὐτῷ νὰ ἀναβλαστάνωσιν, οὕτω Κύριος ὁ Θεὸς θέλει κάμει τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν αἴνεσιν νὰ ἀναβλαστήσωσιν ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Ἐνεκεν τῆς Σιών δεν θέλω σιωπήσει, και ἔνεκεν τῆς Ἱερουσαλήμ δεν θέλω αναπαυθεῖ, ἕως ου ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς ἐξέλθῃ ὡς λαμπρότης και ἡ σωτηρία αὐτῆς ὡς λαμπάς καιομένη. Και τα ἔθνη θέλουσιν ἰδεῖ τὴ δικαιοσύνη σου, και πάντες οἱ βασιλεῖς τῆ δόξαν σου· και θέλεις ὀνομασθῆ με νέον ὄνομα, το ὁποῖον το στόμα του Κυρίου θέλει ὀνομάσει. Και θέλεις εἰσθαι στέφανος δόξης ἐν τῇ χειρὶ του Κυρίου, και βασιλικὸν διάδημα ἐν τῇ χειρὶ του Θεοῦ σου. Δεν θέλεις πλέον ὀνομασθῆ Ἐγκαταλελειμμένη, οὐδέ ἡ γῆ σου θέλει πλέον ὀνομασθῆ Ἐρημος· ἀλλὰ θέλεις ὀνομασθῆ Ἡφσισβά, και ἡ γῆ σου Βεουλά· διότι ὁ Κύριος εὐηρεστεῖται εἰς σε, και ἡ γῆ σου θέλει νυμφευθῆ. Διότι καθὼς νέος νυμφεύεται παρθένον, οὕτως οἱ υἱοὶ σου θέλουσι σε νυμφευθῆ· και καθὼς ὁ νυμφίος εὐφραίνεται ἐπὶ τῇ νύμφῃ, οὕτως ὁ Θεός σου θέλει εὐφρανθῆ ἐπὶ σε. Ἐπὶ των τειχῶν σου, Ἱερουσαλήμ, ἔστησα φύλακας, οἵτινες δεν θέλουσι σιωπήσει ποτέ, ἡμέραν και νύκτα· σεις οἱ μνημονεύοντες τον Κύριον, μη σιωπάτε. Και μη δίδετε εἰς αὐτόν ἀνάπαυσιν, εὐσού στερεώσει και εὐσού καταστήσει τὴν Ἱερουσαλήμ αἰνεσιν ἐν τῇ γῇ. Ὁ Κύριος ὤμοσε δια τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ και δια του βραχίονος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, Βεβαίως δεν θέλω πλέον δώσει τον σίτον σου να ἴηαι τροφή εἰς τους ἐχθρούς σου· και οἱ υἱοὶ του ἀλλοτρίου δεν θέλουσι πλέον πίνει τον οἶνον σου, δια τον ὁποῖον ἐκοπίασας· ἀλλὰ οἱ συναθροῖσαντες αὐτόν θέλουσι τρώγει αὐτόν και αινεῖ τον Κύριον, και οἱ συνάξαντες αὐτόν θέλουσι πίνει αὐτόν ἐν ταις ἀυλαῖς τῆς ἀγιότητός μου. Διέλθετε, διέλθετε τὰς πύλας· ετοιμάσατε τὴν ὁδὸν του λαοῦ· ἐπισκευάσατε, ἐπισκευάσατε τὴν ὁδὸν· ἐκκαθαρίσατε τους λίθους· ὑψόσατε σημαίαν ὑπὲρ των λαῶν. Ἰδοῦ, ὁ Κύριος ἐκήρυξεν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· εἶπατε πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς Σιών, Ἰδοῦ, ἡ σωτηρία σου ἔρχεται· ἰδοῦ, ὁ μισθός αὐτοῦ εἶναι μετ' αὐτοῦ, και τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Και θέλουσιν αὐτούς ὀνομάσει, Ὁ λαός ὁ ἅγιος, Οἱ λελυτρωμένοι του Κυρίου· και συ θέλεις ὀνομασθῆ, Ἐκζητημένη, Πόλις οὐχὶ ἔγκαταλελειμμένη. Ἡσαΐας 61:1–62:12.

Ὁ Κύριος συνάπτει «αἰῶνια διαθήκη» με τις ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οἱ ὁποῖοι προηγουμένως εἶχαν ὑπάρξει «ἐγκαταλελειμμένοι», ἀλλὰ κατόπιν γίνονται «πόλις» που «δεν εἶναι ἔγκαταλελειμμένη». Ἦσαν «ἐρημοὶ» και νεκροὶ στὴν ὁδὸ. Ὁ Ἡσαΐας τοὺς προσδιορίζει ὡς τους «Ἱερεῖς του Κυρίου», τους «λειτουργούς» του Κυρίου, «λαὸν ἅγιον» και τους «φύλακας» ἐπάνω στα τείχη τῆς Σιών.

Σε ἀντίθεση με ἐκείνους που ἐχάρησαν για τὰ νεκρὰ σώματά τους, ὁ Θεός τότε χαίρεται γι' αὐτούς «καθὼς ὁ νυμφίος εὐφραίνεται διὰ τὴν νύμφην». Ἡ νύμφη τότε ἔχει ετοιμασθεῖ. Ἀκριβῶς ὅπως στὴν ὑπόσχεση πρὸς τὴ Φιλαδέλφεια ὁ Κύριος τους δίδει «νέον ὄνομα», και προσδιορίζει τὸ ὄνομά τους ὡς «Hephzibah» και «Beulah». Το Hephzibah σημαίνει «ἡ εὐαρέσκειά μου εἶναι εἰς αὐτήν», και τὸ Beulah σημαίνει «να νυμφευθεῖ». Ὁ Κύριος νυμφεύεται ἐκείνους που ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τον Ἡλία και τον Μωυσή.

Τὸ ἔργο που τους ἀνατίθεται εἶναι να προετοιμάσουν τὴν ὁδὸν για τὴ Δευτέρα Παρουσία του Χριστοῦ, κηρύττοντας τὰ «καλὰ νέα» του Χριστοῦ και τῆς δικαιοσύνης Του «ἕως του τέλους του κόσμου». Ἐχουν χρισθεῖ ἀπὸ τον Παράκλητο κατὰ τὴν ἐκχύση του Πνεύματος και τότε θα ὑψοθῶν «ὡς λάβαρον», καθὼς «μεγάλῃ φωνῇ ἐκ του οὐρανοῦ» λέγει «πρὸς αὐτούς, Ἀνάβητε ἐδῶ». Τότε θα εἶναι ὡς «στέφανος δόξης» και «βασιλικὸν διάδημα» ἐν τῇ χειρὶ του Κυρίου. Ὁ Ζαχαρίας ταυτοποιεῖ τον ἴδιο στέφανο ὡς σημαιοφόρον ἔμβλημα, τοποθετώντας συγχρόνως τὸ γεγονός στὸν καιρὸ τῆς ὀνιμῆς βροχῆς.

Και ὁ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν θέλει σώσει αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς τὸ ποίμνιον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· διότι θέλουσιν εἶσθαι ὡς λίθοι στέμματος, ὑψωμένοι ὡς σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ. Διότι πόσον μεγάλη εἶναι ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ, καὶ πόσον μεγάλη ἡ ὠραιότης αὐτοῦ! ὁ σῖτος θέλει εὐφράνει τοὺς νεανίσκους, καὶ ὁ νέος οἶνος τὰς παρθένας. Αἰτήσατε παρὰ τοῦ Κυρίου βροχὴν ἐν καιρῷ ὀψίμου βροχῆς· οὕτως ὁ Κύριος θέλει κάμει λαμπρὰς νεφέλας, καὶ θέλει δώσει εἰς αὐτοὺς ὄμβρους βροχῆς, εἰς ἕκαστον χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ. Ζαχαρίας 9:16–10:1.

Θα εἶναι «το ποίμνιον του λαοῦ Του», ἀλλὰ ὁ Κύριος ἔχει καὶ ἓνα δεῦτερο ποίμνιο, τὸ ὁποῖο τότε θα βρίσκεται ἀκόμη στη Βαβυλώνα καὶ τὸ ὁποῖο ἐπίσης θα καλέσει. Τὸ ἔργο τους θα εἶναι νὰ ανοικοδομήσουν τοὺς «παλαιούς» ερειπωμένους τόπους καὶ τὶς «ερημώσεις» πολλῶν γενεῶν. Θα εἶναι ἐκεῖνοι που θα ἐπιστρέψουν καὶ θα ἀποκαταστήσουν τὶς παλαιῆς οδοὺς που ἔχουν ἀπορριφθεῖ καὶ συγκαλυφθεῖ τόσο ἐντὸς τοῦ Ἀντβεντισμοῦ ὅσο καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἀντβεντισμοῦ. Θα ἐπιστρέψουν στὶς θεμελιώδεις ἀλήθειες τῶν Μιλλεριτών καὶ θα τὶς παρουσιάσουν στὴν καθαρότητά τους πρὸς τὸν Λαοδικεϊκὸ Ἀντβεντισμὸ, καὶ ἐπίσης θα παρουσιάσουν ἓνα μήνυμα πρὸς ἐκείνους που βρίσκονται ἐκτὸς τοῦ Ἀντβεντισμοῦ σχετικά με τὶς «παλαιῆς» ἀλήθειες που συνδέονται με τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἰδιαίτερος με τὸ Σάββατο. Κάνοντας αὐτό, θα χρησιμοποιήσουν τὶς ἱστορίες πολλῶν γενεῶν γιὰ νὰ καταδείξουν τὴ νέα ἱστορία. Τὸ ἔργο τους θα λάβει χώρα κατὰ τὴν ὀψιμη βροχή, ὅταν οἱ κρίσεις τοῦ Θεοῦ εἶναι στὴ γῆ. Ὄταν ὁ Κύριος, με τὴ δεξιὰ Του χεῖρα, τοὺς υψώσει ὡς σημεῖο, ολόκληρος ὁ κόσμος, που προηγουμένως εἶχε χαρεῖ γιὰ τὰ νεκρά σώματά τους κείμενα στὴν οδὸ, θα δεῖ τὸ σημεῖο καὶ θα ἀκούσει τὴ σάλπιγγα τῆς προειδοποιήσεως τῶν φυλάκων.

Πάντες οἱ κάτοικοι τῆς οἰκουμένης καὶ οἱ κατοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς, βλέπετε, ὅταν υψώνει σημεῖον ἐπὶ τῶν ὀρέων· καὶ ὅταν σαλπίζει με σάλπιγγα, ἀκούετε. Ησαΐας 18:3.

Στὸ ἐνδέκατο κεφάλαιο τῆς Ἀποκάλυψης, ὅταν ἐκεῖνοι που εἶχαν χαρεῖ γιὰ τὰ νεκρά τους σώματα τοὺς εἶδαν νὰ στέκονται ὄρθιοι, «μεγάλος φόβος ἔπεσε ἐπάνω σε ἐκείνους που τοὺς εἶδαν».

Τότε ὁ Ἀσσύριος θα πέσει ἀπὸ μάχαιρα, ὄχι ἀνδρὸς δυνατοῦ· καὶ μάχαιρα, ὄχι ἀνδρὸς ταπεινοῦ, θα τὸν καταφάγει· ἀλλὰ θα φύγει ἀπὸ τὴ μάχαιρα, καὶ οἱ νέοι του θα καταβληθούν. Καὶ θα περάσει στὸ οχύρωμά του ἐξαιτίας φόβου, καὶ οἱ ἀρχόντες του θα τρομάξουν ἐξαιτίας τῆς σημαίας, λέγει ὁ Κύριος, τοῦ ὁποῖο το πυρ εἶναι στὴ Σιών καὶ ἡ κάμιμος αὐτοῦ στὴν Ἱερουσαλήμ. Ησαΐας 31:8, 9.

Ὅλες οἱ μαρτυρίες τοῦ προφήτη συγκλίνουν στὸ βιβλίο τῆς Ἀποκάλυψης. Ὁ Ἀσσύριος ἀντιπροσωπεύει τὸν βασιλέα τοῦ βορρᾶ στὸ Δανιήλ 11:40-45, ὁ ὁποῖος φθάνει στὸ τέλος τοῦ χωρὶς νὰ ὑπάρχει κανεὶς νὰ τὸν βοηθήσει. Ὄταν οἱ ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ φύλακες τοῦ Θεοῦ, σαλπίσουν τὴ σάλπιγγα, ολόκληρος ὁ κόσμος θα ἀκούσει καὶ θα φοβηθεῖ. Ἐκεῖνοι που ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τοὺς δύο προφῆτες θα «χρισθούν» ἀπὸ τὸν Παράκλητο «διὰ νὰ εὐαγγελίζωνται τοὺς πτωχοὺς», δηλαδή τὰ «νέα ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἐκ βορρᾶ», τὰ ὁποῖα «θέλουσι ταράξει» τὸν βασιλέα τοῦ βορρᾶ στὸ Δανιήλ 11:44, καὶ αὐτὸ σηματοδοτεῖ τὴν ἔναρξη τοῦ διωγμοῦ κατὰ τὴν κρίση τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς. Κατὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο τὰ ἔθνη θα ἀνταποκριθούν στὸ μήνυμα νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴ Βαβυλώνα καὶ νὰ ἔλθουν καὶ νὰ ἐνωθούν με τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης ἀντιπροσωπεύονται ὡς «ρίζα τοῦ Ἰεσσαί», προσδιορίζοντας ἔτσι τὴ βιβλικὴ μεθοδολογία τὴν ὁποία θα χρησιμοποιήσουν γιὰ νὰ παρουσιάσουν τὸ προειδοποιητικὸ μήνυμα πρὸς τὰ ἔθνη.

Και κατά την ημέραν εκείνην θα υπάρξει ρίζα του Ιεσσαί, η οποία θα στέκη ως σημείον διά τους λαούς· προς αυτήν θα προστρέξουν τα έθνη· και η ανάπαυσις αυτού θα είναι ένδοξος. Και θα συμβή κατά την ημέραν εκείνην, ότι ο Κύριος θα απλώση εκ νέου την χείρα αυτού, διά δευτέραν φοράν, διά να ανακτήση το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον θα απομείνη, από την Ασσυρίαν, και από την Αίγυπτον, και από την Παθρώς, και από την Χους, και από την Αιλάμ, και από την Σεναάρ, και από την Αιμάθ, και από τας νήσους της θαλάσσης. Και θα υψώση σημείον διά τα έθνη, και θα συνάξη τους εξορίστους του Ισραήλ, και θα συγκεντρώση τους διεσπαρμένους του Ιούδα από τα τέσσαρα πέρατα της γης. Ησαΐας 11:10–12.

Ο Κύριος συνήγαγε τον λαό Του στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 με το μήνυμα που προσδιόριζε την επίθεση του Ισλάμ ως την άφιξη του τρίτου ουαί. Ο Κύριος συνάγει εκ νέου τον λαό Του, δεύτερη φορά, αφού έχουν κειμένους νεκροί στην πλατεία. Όταν το πράττει αυτό, εκείνοι που συνάγονται προσδιορίζονται ως «οι εκβεβλημένοι του Ισραήλ», οι «διεσπαρμένοι του Ιούδα». Εξεβλήθησαν στους δρόμους στις 18 Ιουλίου 2020, αλλά συνάγονται δεύτερη φορά, για να είναι το λάβαρο που συνάγει το άλλο ποιόνιο του Θεού, το οποίο βρίσκεται ακόμη στη Βαβυλώνα. Η σύναξη εκείνων που βρίσκονται ακόμη στη Βαβυλώνα αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο οποίος είναι η δεύτερη από τις δύο φωνές στην Αποκάλυψη δεκαοκτώ.

Η πρώτη συνάθροιση έλαβε χώρα στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, όταν το Ισλάμ έπληξε τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ως το λάβαρο που πρόκειται να συναχθεί για δεύτερη φορά, παριστάνονται ως η ρίζα του Ιεσσαί, η οποία είναι σύμβολο που αντιπροσωπεύει το έργο του Άλφα και του Ωμέγα, απεικονίζοντας το τέλος ενός πράγματος μαζί με την αρχή ενός πράγματος. Η πρώτη συνάθροιση σηματοδοτήθηκε από ένα ισλαμικό πλήγμα κατά των Ηνωμένων Πολιτειών και απεικονίζει και προσδιορίζει ένα ισλαμικό πλήγμα κατά των Ηνωμένων Πολιτειών ως τη δεύτερη συνάθροιση. Όταν η ρίζα του Ιεσσαί στέκεται ως λάβαρο προς τα έθνη, η «ανάπαυσή» του θα είναι ένδοξη, διότι το λάβαρο θα οδηγήσει εκείνους που βρίσκονται ακόμη στη Βαβυλώνα πίσω στην αρχαία βιβλική οδό του Σαββάτου της εβδόμης ημέρας, σηματοδοτώντας έτσι την έγερση του λαβάρου προς τα έθνη κατά την κρίση του νόμου της Κυριακής.

Το «λάβαρο» υφίσταται πρώτα μια διαδικασία εξαγνισμού, η οποία έχει καταδειχθεί στο τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία, στους δύο καθαρισμούς του ναού από τον Χριστό και, βεβαίως, στην παραβολή των δέκα παρθένων στο τέλος του Μιλλεριστικού κινήματος. Η διαδικασία του εξαγνισμού στην αρχή επαναλαμβάνεται κατά γράμμα στο τέλος και παριστάνεται από τον Ησαΐα σε συνάφεια με μία μοναδική τράπεζα, η οποία έχει επισημανθεί σε ένα βιβλίο. Η ανταρσία του Αντβεντισμού είναι η πλαστή τράπεζα που παρήχθη το 1863, προκειμένου να απορρίψει και να αντικαταστήσει τις δύο τράπεζες που επισημαίνονται στο βιβλίο του Αββακούμ, κεφάλαιο δύο.

Τώρα ύπαγε, γράψον αυτό ενώπιόν τους επάνω σε πινακίδα, και καταχώρισόν το σε βιβλίο, ώστε να είναι για τον μέλλοντα καιρό, εις τον αιώνα και εις τον αιώνα· διότι αυτός είναι λαός αποστάτης, τέκνα ψευδή, τέκνα που δεν θέλουν να ακούσουν τον νόμο του Κυρίου· οι οποίοι λέγουν προς τους βλέποντας, Μη βλέπετε· και προς τους προφήτας, Μη προφητεύετε προς εμάς τα ορθά, λαλείτε προς εμάς ευχάριστα πράγματα, προφητεύετε απάτας· εξέλθετε από την οδό, παρεκκλίνατε από την τρίβο, κάμετε να παύσει από ενώπιόν μας ο Άγιος του Ισραήλ. Διά τούτο ούτω λέγει ο Άγιος του Ισραήλ· Επειδή καταφρονείτε τούτον τον λόγο, και

εμπιστεύεσθε εις καταδυνάστευση και διαστροφή, και στηρίξεσθε επ' αυτάς· διά τούτο αυτή η ανομία θα είναι εις εσάς ως ρήγμα έτοιμο να πέσει, που προεξέχει σε υψηλό τείχος, του οποίου η κατάρρευση έρχεται αιφνιδίως, εν ριπή· και θα το συντρίψει όπως συντρίβεται το αγγείο του κεραμέως, το οποίο κατατεμαχίζεται· δεν θα φεισθεί· ώστε δεν θα ευρεθεί, στα θραύσματά του, όστρακο για να λάβει κανείς φωτιά από την εστία, ή να αντλήσει με αυτό νερό από τον λάκκο. Διότι ούτω λέγει ο Κύριος ο Θεός, ο Άγιος του Ισραήλ· Εν επιστροφή και αναπαύσει θέλετε σωθή· εν ησυχία και εν πεποιθήσει θα είναι η δύναμίς σας· αλλά δεν ηθελήσατε. Αλλ' είπατε, Όχι· διότι θα φύγουμε επάνω σε ίππους· διά τούτο θέλετε φύγει· και, Θα ιππεύσουμε επάνω σε ταχείς· διά τούτο οι διώκοντές σας θα είναι ταχείς. Χίλιοι θα φεύγουν από την απειλή ενός· από την απειλή πέντε θέλετε φεύγει· έως ότου απομείνετε ως ιστός επάνω στην κορυφή όρους, και ως σημαία επάνω σε λόφο. Και διά τούτο ο Κύριος θα περιμένει, για να σας ελεήσει, και διά τούτο θα υψωθεί, για να σας σπλαγχνισθεί· διότι ο Κύριος είναι Θεός κρίσεως· μακάριοι πάντες όσοι προσμένουν αυτόν. Διότι ο λαός θα κατοικήσει στη Σιών, στην Ιερουσαλήμ· δεν θα κλάψεις πλέον· θα σου δείξει μεγάλη χάρη στη φωνή της κραυγής σου· όταν την ακούσει, θα σου αποκρίνεται. Ησαΐας 30:8–19.

Το 1863 ο Αντβεντισμός άρχισε τη διαδικασία απορρίψεως του προφητικού μηνύματος του Ουίλλιαμ Μίλλερ, όπως αυτό παριστάνεται επάνω στις δύο ιερές πλάκες του Αββακούμ. Ο Ιησούς εικονογραφεί το τέλος διά της αρχής. Στο χωρίο αυτό οι στασιαστές κατά την αρχή του Αντβεντισμού αντιπροσωπεύουν επίσης τους στασιαστές κατά το τέλος του Αντβεντισμού. Και στις δύο περιπτώσεις η αποστασία αντιπροσωπεύει απόρριψη του προφητικού μηνύματος και της μεθοδολογίας εκάστης ιστορίας, όταν λέγουν προς τους «βλέποντας», «Μη βλέπετε· και προς τους προφήτας, Μη προφητεύετε εις ημάς ορθά· λαλήσατε προς ημάς ομαλά, προφητεύσατε πλάνας.»

Αποφασίζουν επίσης να εγκαταλείψουν την οδό όταν διακηρύσσουν: «Φύγετε από τον δρόμο, παρεκκλίνατε από την τρίβο, κάμετε τον Άγιον του Ισραήλ να παύσει από έμπροσθέν μας». Η οδός των δικαίων είναι οι «αρχαίοι τρίβοι» του Ιερεμία, κεφάλαιο 6, εδάφια 16 και 17. Οι αποστάτες αποφασίζουν να μη βαδίζουν στις θεμελιώδεις αλήθειες ούτε να υπακούουν στον ήχο της σάλπιγγας που ηχεί από τους φύλακες οι οποίοι έχουν υψωθεί, αντιπροσωπεύοντας το κίνημα των Μιλλεριτών και το κίνημα του Future for America.

Ούτω λέγει Κύριος· Στάθητε επί τῶν ὁδῶν καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε περὶ τῶν ἀρχαίων τριβῶν, ποία ἐστὶν ἡ ἀγαθὴ ὁδός, καὶ περιπατεῖτε ἐν αὐτῇ, καὶ θέλετε εὐρεῖ ἀνάπαυσιν διὰ τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ἀλλὰ εἶπαν· Δὲν θέλομεν περιπατήσῃ ἐν αὐτῇ. Καὶ ἔστησα ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς, λέγων· Ἀκούσατε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος. Ἀλλὰ εἶπαν· Δὲν θέλομεν ἀκούσει. Διὰ τοῦτο ἀκούσατε, ἔθνη, καὶ γνῶθι, ὃ σὺνάξις, τί ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς. Ἄκουε, ὃ γῆ· ἰδοὺ, ἐγὼ φέρω κακὸν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον, τὸν καρπὸν τῶν διαλογισμῶν αὐτῶν, διότι δὲν ἤκουσαν τοὺς λόγους μου, οὔτε τὸν νόμον μου, ἀλλὰ ἀπέρριψαν αὐτόν. Ἰερεμίας 6:16–19.

Η άρνηση των στασιαστών να περπατήσουν στις αρχαίες οδούς παριστάνεται επίσης ως η επιθυμία τους «να κάμουν τον Άγιον του Ισραήλ να παύση να είναι ενώπιόν τους», και αντιπροσωπεύει την απόρριψη του μηνύματος της Μεσονυκτίου Κραυγής, το οποίο εδράζεται επί του ότι το Άλφα και το Ωμέγα καταδεικνύουν το τέλος του Αντβεντισμού δια του αρχής.

«Είχαν ένα λαμπρό φως στημένο πίσω τους, στην αρχή της οδού, το οποίο ένας άγγελος μού είπε ότι ήταν η “κραυγή του μεσονυκτίου”. Αυτό το φως έλαμπε καθ’ όλο το μήκος της οδού και έδινε φως στα πόδια τους, ώστε να μη σκοντάψουν.

«Εάν κρατούσαν τα βλέμματά τους προσηλωμένα στον Ιησού, ο οποίος βρισκόταν ακριβώς εμπρός τους, οδηγώντας τους προς την πόλη, ήσαν ασφαλείς. Σύντομα όμως μερικοί αποκάμαναν και έλεγαν ότι η πόλη απείχε πολύ, και ότι ανέμεναν να είχαν ήδη εισέλθει σ’ αυτήν. Τότε ο Ιησούς τούς ενθάρρυνε υψώνοντας τον ένδοξο δεξιό Του βραχίονα, και από τον βραχίονά Του εξερχόταν ένα φως, το οποίο κυμάτιζε πάνω από την ομάδα των Αντβεντιστών, και εκείνοι αναφώνουσαν: “Αλληλουία!” Άλλοι, με απερισκεψία, αρνήθηκαν το φως που ήταν πίσω τους και έλεγαν ότι δεν ήταν ο Θεός που τους είχε οδηγήσει έως εκεί. Το φως πίσω τους έσβησε, αφήνοντας τα πόδια τους σε απόλυτο σκότος, και αυτοί σκόνταψαν, έχασαν από τα μάτια τους τον σκοπό και τον Ιησού, και έπεσαν από το μονοπάτι κάτω στον σκοτεινό και πονηρό κόσμο που βρισκόταν από κάτω». Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Η διαδικασία του εξαγνισμού που παριστάνεται από την Κραυγή του Μεσονυκτίου παράγει δύο τάξεις προσκυνητών, και το τριακοστό κεφάλαιο του Ησαΐα παριστάνει την έλλειψη ελαίου των μωρών παρθένων ως αδυναμία να συγκεντρώσουν ύδωρ ή πυρ, τα οποία αμφότερα είναι σύμβολα του Παρακλήτου, όταν ο Ησαΐας γράφει: «ἦς τὸ σύντριμμα ἔρχεται ἐξαίφνης ἐν μιᾷ στιγμῇ. Καὶ θέλει συντρίψει αὐτὴν ὡς συντρίβεται τὸ ἀγγεῖον τοῦ κεραμέως, τὸ συντετριμμένον εἰς τεμάχια· δὲν θέλει φεισθῆ· ὥστε δὲν θέλει εὐρεθῆ ἐν τῷ θραύσματι αὐτῆς ὄστρακον διὰ νὰ λάβῃ τις πῦρ ἀπὸ τὴν ἐστίαν, ἢ διὰ νὰ ἀντλήσῃ ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου.» Η κρίση τους έρχεται «ἐξαίφνης» όπως παριστάνεται από την κραυγή κατά το μεσονύκτιο, όταν τότε διαπιστώνουν ότι είναι πλέον πολύ αργά για να αποκτήσουν το έλαιο. Το πυρ και το ύδωρ στη μαρτυρία του Ησαΐα είναι απλώς μία ακόμη αναπαράσταση του ελαίου στην παραβολή των δέκα παρθένων. Το έλαιο, το ύδωρ και το πυρ αντιπροσωπεύουν τον χαρακτήρα, αντιπροσωπεύουν το μήνυμα και επίσης την παρουσία του Παρακλήτου. Κανένα από αυτά τα σύμβολα δεν μπορεί να αποκτηθεί όταν η κρίση των δέκα παρθένων «έρχεται ἐξαίφνης ἐν μιᾷ στιγμῇ». Τότε είναι πλέον πολύ αργά.

Η μόνη ασφάλεια βρίσκεται στην «επιστροφή», η οποία είναι η υπόσχεση που δόθηκε στον Ιερεμία όταν εκπροσώπησε εκείνους που απογοητεύθηκαν κατά την πρώτη απογοήτευση. Εάν ο λαός του Θεού επέστρεφε προς Αυτόν, Αυτός θα επέστρεφε προς αυτούς· αλλά οι στασιαστές αρνούνται, και το φως που φώτιζε την οδό έσβησε. Το φως στην αρχή ήταν η Κραυγή του Μεσονυκτίου, και η οδός προς τα εμπρός φωτιζόταν από τη δοξασμένη δεξιά βραχίονα του Χριστού μέχρις αιωνιότητος. Ο Χριστός ήταν μπροστά από εκείνους που βρίσκονταν στην οδό, και το φως πίσω πρέπει να είναι το ίδιο φως, διότι ο Χριστός εικονογραφεί το τέλος της οδού με την αρχή της οδού. Η Κραυγή του Μεσονυκτίου ήταν και είναι παρούσα αλήθεια.

«Συχνά παραπέμπομαι στην παραβολή των δέκα παρθένων, από τις οποίες οι πέντε ήσαν φρόνιμες και οι πέντε μωρές. Η παραβολή αυτή εκπληρώθηκε και θα εκπληρωθεί κατά το γράμμα, διότι έχει ιδιαίτερη εφαρμογή για την παρούσα εποχή, και, όπως το μήνυμα του τρίτου αγγέλου, εκπληρώθηκε και θα εξακολουθήσει να αποτελεί παρούσα αλήθεια έως τη συντέλεια του χρόνου.» Review and Herald, August 19, 1890.

Η επιθυμία να κάνουν τον Άγιο να παύσει να είναι ενώπιόν τους αποτελεί απόρριψη όχι μόνο του Χριστού, αλλά του Χριστού ως του Άλφα και του Ωμέγα. Είναι η απόρριψη του αγγέλματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Το άγγελμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου, κατά την αρχή του Αντιβεντισμού, ήταν διόρθωση της αποτυχημένης πρόβλεψης.

Οι στασιαστές, οι οποίοι απέρριψαν τα «παλαιάς οδούς» και δημιούργησαν μία παραχαραγμένη «τράπεζα» χωριστή από τους δικαίους, όπως αυτοί αντιπροσωπεύονται στην εκπλήρωση της Κραυγής του Μεσονυκτίου από το Μιλλεριτικό κίνημα. Τότε «χίλιοι» έφυγαν «από τον έλεγχο ενός» και το κίνημα αιφνιδίως μειώθηκε από πενήντα χιλιάδες σε πενήντα. Έφυγαν εξαιτίας του «ελέγχου» που ήλθε από τις «πέντε» φρόνιμες παρθένες, οι οποίες τους είπαν ότι δεν είχαν έλαιον να μοιραστούν και ότι έπρεπε να υπάγουν και να αγοράσουν το δικό τους έλαιον. Ο χωρισμός των μωρών από τις φρόνιμες άφησε τις φρόνιμες παρθένες «ως ιστόν επί κορυφής όρους, και ως σημαίαν επί λόφου». Η ανταρσία των μωρών παρθένων στις 22 Οκτωβρίου 1844 απεικόνισε την ανταρσία του 1863, διότι η 22α Οκτωβρίου 1844 ήταν η αρχή των δεκαεννέα ετών που αντιπροσωπεύουν το τέλος των «επτά καιρών» του Λευιτικού 26. Έχουμε περισσότερα να είπωμεν επί του θέματος τούτου, αλλά η ανταρσία του 1844 προετύπωσε την ανταρσία του 1863 και σημειώνει το σημείο κατά το οποίον δημιουργήθηκε η παραχαραγμένη τράπεζα.

Ο φόβος που βιώνουν οι μωρές παρθένοι είναι ο φόβος που παριστάνεται όταν οι φρόνιμες παρθένοι επανέρχονται στη ζωή και στέκονται επάνω στα πόδια τους. Τότε είναι πλέον πολύ αργά για να επιστρέψει κανείς από την απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020, και το επόμενο γεγονός που πρόκειται να λάβει χώρα είναι η ανάληψη στον ουρανό, η οποία συμβαίνει κατά τον νόμο της Κυριακής. Τότε είναι που λαμβάνει χώρα ένας μεγάλος σεισμός.

Και κατά την ίδια εκείνη ώρα έγινε μέγας σεισμός, και έπεσε το δέκατο της πόλεως, και σκοτώθηκαν στον σεισμό επτά χιλιάδες άνθρωποι· και οι λοιποί κυριεύθηκαν από φόβο και έδωσαν δόξα στον Θεό του ουρανού. Το δεύτερο αλίμονο παρήλθε· ιδού, το τρίτο αλίμονο έρχεται ταχέως. Αποκάλυψις 11:13, 14.

Η Αποκάλυψη ένδεκα προσδιορίζει ότι κατά τη Γαλλική Επανάσταση έπεσε το ένα δέκατο της πόλεως, και σε εκείνη την ιστορία το έθνος της Γαλλίας, ένα έθνος που αποτελούνταν από δύο προφητικά κέρατα, παρασταθέντα ως Σόδομα και Αίγυπτος, κατετράπη. Τα δύο κέρατα της Γαλλίας προτυπώνουν τα δύο κέρατα των Ηνωμένων Πολιτειών.

Η Γαλλία ήταν προφητικώς μία από τις δέκα βασιλείες που αντιπροσωπεύουν την ειδωλολατρική Ρώμη στο έβδομο κεφάλαιο του Δανιήλ, και επομένως έπεσε το ένα δέκατο της βασιλείας (πόλεως). Πράγματι, από εκείνα τα δέκα κέρατα του έβδομου κεφαλαίου του Δανιήλ, τα οποία τελικώς τοποθέτησαν τον παπισμό στον θρόνο της γης το 538, η Γαλλία ήταν η πρωτεύουσα βασιλεία που εγκαθίδρυσε τον παπισμό. Ως μία από τις δέκα δυνάμεις του έβδομου κεφαλαίου του Δανιήλ, η Γαλλία προτυπώνει τον ρόλο του δίκερου θηρίου της γης της δέκατης τρίτης κεφαλαίου της Αποκαλύψεως. Οι Ηνωμένες Πολιτείες επιτελούν το ίδιο έργο για τον παπισμό στο τέλος, όπως έπραξε η Γαλλία στην αρχή. Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι η κύρια δύναμη των δέκα βασιλέων που αντιπροσωπεύουν τα Ηνωμένα Έθνη, και πέφτουν κατά τον σεισμό του νόμου της Κυριακής. Θα εξετάσουμε αυτούς τους στίχους πληρέστερα στο επόμενο άρθρο.

Ένα από τα κύρια ζητήματα αυτού του άρθρου είναι ότι αποτελεί ένα μήνυμα που θέτει τον λαό του Θεού επί των ποδών του, διότι ο Παράκλητος που τον θέτει επί των ποδών του αντιπροσωπεύει το έλαιον, το οποίο όχι μόνον αντιπροσωπεύει το Άγιον Πνεύμα αλλά και τις επικοινωνίες που ο Θεός αποστέλλει προς τον λαό Του. Το μήνυμα της Αποκαλύψεως ένδεκα, που θέτει τον Μουσή και τον Ηλία επί των ποδών τους, αντιπροσωπεύεται επίσης με την επαγγελία που δόθηκε στον Ιερεμία.

Διὰ τοῦτο οὕτως λέγει ὁ Κύριος· Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, τότε θέλω σε ἐπαναφέρει, καὶ θέλεις σταθῆ ἐνώπιόν μου· καὶ ἐὰν ἀποχωρήσῃς τὸ τίμιον ἀπὸ τοῦ ἀχρείου, θέλεις εἶσθαι ὡς τὸ στόμα μου· αὐτοὶ θέλουσιν ἐπιστρέψει πρὸς σέ, σὺ δὲ μὴ ἐπιστρέψῃς πρὸς αὐτούς. Καὶ θέλω σε καταστήσει πρὸς τοῦτον τὸν λαὸν ὡς τεῖχος χάλκινον ὄχυρόν· καὶ θέλουσι πολεμήσει ἐναντίον σου, ἀλλ' οὐ θέλουσιν ὑπερισχύσει κατὰ σοῦ· διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διὰ νὰ σε σώζω καὶ νὰ σε ἐλευθερώω, λέγει Κύριος. Καὶ θέλω σε ἐλευθερώσει ἐκ χειρὸς πονηρῶν, καὶ θέλω σε λυτρώσει ἐκ χειρὸς φοβερῶν. Ἰερεμίας 15:19–21.

Ο Ησαΐας είχε απευθύνει την ίδια έκκληση όταν είπε: «Διότι οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο Άγιος του Ισραήλ· Εν τη επιστροφή και τη αναπαύσει θέλετε σωθή». Ο Ησαΐας πρόσθεσε ότι η «επιστροφή» συνδεόταν με τον χρόνο της καθυστέρησης της παραβολής, διότι έγραψε: «Και διά τούτο θέλει ο Κύριος να περιμένη, διά να σας ελεήση, και διά τούτο θέλει υψωθή, διά να σας σπλαγχνισθή· επειδή ο Κύριος είναι Θεός κρίσεως· μακάριοι πάντες οι προσμένοντες αυτόν».

Το προνόμιο τού να είναι κανείς το «στόμα» του Θεού, όπως το προσδιόρισε ο Ιερεμίας, είναι το προνόμιο τού να μιλά εκ μέρους του Θεού στον καιρό κατά τον οποίο οι Ηνωμένες Πολιτείες «λαλεί ως δράκων». Τα λόγια που τότε θα ειπωθούν από τον λαό του Θεού είναι η προειδοποίηση κατά του χαράγματος του παπικού θηρίου. Για να συμμετάσχουμε σε εκείνη την ένδοξη κίνηση, απαιτείται να επιστρέψουμε.

Εὰν θελήσεις νὰ ἐπιστρέψεις, Ἰσραήλ, λέγει Κύριος, πρὸς ἐμὲ ἐπίστρεψον· καὶ ἐὰν ἀπομακρύνεις τὰ βδελύγματά σου ἀπὸ προσώπου μου, τότε δὲν θὰ μετακινήθῃς. Καὶ θὰ ὀμνύεις· Ζῆ Κύριος, ἐν ἀληθείᾳ, ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ τὰ ἔθνη θὰ εὐλογοῦνται ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν αὐτῷ θὰ καυχῶνται. Διότι οὕτως λέγει Κύριος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ· Ὀργώσατε τὴν χέρσον γῆν σας, καὶ μὴ σπείρετε ἀνάμεσα στὰ ἀγκάθια. Περιτμηθῆτε εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἀφαιρέσατε τὴν ἀκροβυστίαν τῆς καρδίας σας, ἄνδρες τοῦ Ἰούδα καὶ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ· μήποτε ἐξέλθῃ ὁ θυμὸς μου ὡς πῦρ, καὶ καύσῃ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὁ σβένων, ἐξαιτίας τῆς πονηρίας τῶν πράξεών σας. Ἀναγγείλατε ἐν τῷ Ἰούδα, καὶ διακηρύξατε ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ εἶπατε· Σαλίσατε σάλπιγγα ἐν τῇ γῆ· κράξατε, συνάξατε, καὶ εἶπατε· Συναχθῆτε, καὶ ἄς εἰσέλθωμεν εἰς τὰς ὄχυράς πόλεις. Ὑψώσατε τὸ σημεῖον πρὸς τὴν Σιών· ἀποσυρθεῖτε, μὴ σταθῆτε· διότι θὰ φέρω κακὸν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ μεγάλην συντριβὴν. Ὁ λέων ἀνέβη ἀπὸ τὴν πυκνὴν αὐτοῦ θαμνώδη κρύπτην, καὶ ὁ ἐξολοθρευτὴς τῶν ἐθνῶν εἶναι καθ' ὁδόν· ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ διὰ νὰ καταστήσῃ τὴν γῆν σου ἔρημον· καὶ αἱ πόλεις σου θὰ ρημαχθοῦν, χωρὶς κάτοικον. Ἰερεμίας 4:1–7.

Ἄλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐπῆλθεν ἐπὶ τὸν Γεδεών, καὶ ἐσάλπισεν ἐν σάλπιγγι· καὶ ὁ Ἀβιέζερ συνήχθη ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλε μηνυτὰς καθ' ὅλην τὴν Μανασσὴν· καὶ αὕτη ἐπίσης συνήχθη ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε μηνυτὰς πρὸς τὸν Ἀσὴρ, καὶ πρὸς τὸν Ζαβουλών,

καὶ πρὸς τὸν Νεφθαλί· καὶ ἀνέβησαν εἰς συνάντησιν αὐτῶν. Κριταὶ 6:34, 35.